

AD ILLVSTREM

ANDREAM A QVAEVIAM, DVCEM ADRIAE,

VIRVM ELOQVENTISS.

ALEXANDRI DE ALEXANDRO

IVRISPERITI NEAPOLITANI,

IN SVOS GENIALES DIES,

PRAEFATIO.

ENIALES MEOS, & aseueris studij lucubratiunculas, succisiis temporibus excoxitatas, an dicarem tibi dux inclyte, diu ancipi cogitatione & dubia mente in utrque partem distractus sum. Cum enim aetate nostra te ingenio & facundia prope singulari videamus, quid dignum eruditione tua, aut satis exploratum probatumq; homo ego tumultuatus in litibus & foro uersatus, apud te afferre possem, haesitabam. Nunquid ex agro ieiuno & exili, poma Alcinoc (ut aiunt) aut Flora ferta dare tentarem? ut quod Phormioni Hamibal, id tu mihi alia quando obiectares? Rursus commentatiunculas meas, qualescunq; forent, cuius patrocinio tutò comitterem potius quam tuo, habebam neminem. Solus tu mihi occurrebas, cuius ingenio præstantem uim, & dicendi facundiam noscitabamus; cuiusq; præter familiæ genus inclustum, præterq; uitam gloriam, fortunæq; & animi dotes, etiam acre iudicium, ex amissim de studijs bonarum artium, & omni antiquitate, sapienter & factum audieramus. Accipias ergo opusculum & iocos meos, quibus quando à foro & negoçis ciuitatis & quies erat, quandoq; ab incursu calamitatum, & saeuientis fortunæ procellis respiret potuimus, cum amicis interdum ludere solebamus. Quibusq; mores & exempla omnis uetus statis, ueterumq; illa institutio auorum, tam circu honores & magistratus, se natuq; cœsulta, remq; bellicam & militarem, quam circa sacra, cæmonias, cultusq; deorum; quantumq; à nostra religione, qua rectè imbuti sumus, quæq; nobis sanctissima & prouidentissima constituta est, illa discrepent, siquid tibi innotescere possit, opus fane operosum. Non quo iudicium censuramq; tuam, qua penitulata nimis & acris est, quam nos subire formidamus, experiar; sed quo patrocinium mihi aduersus cauillates, si qui fortasse sunt, paratum inueniam: Si quidem hæc aliquibus non probari, & fortasse non nimis docta, aut exculta uisum iri, haud dubito. Id tamen qualecumque sit, tu boni & quicq; consules. Nam & si tuo graui & firmo iudicio dignum opus non sit, rudibus saltum ad capiendum maioris operis incrementum, & quandam uetus statis imaginem, uitandumq; inquirendi laborem, cum omnia ex pluribus studijs collecta, complecti memoria non sit, fortasse proderit. Legetes tantum quæso meminerint, homini in foro uersato, & tumultuaris iudicis fera pestulando, qui nec curis, nec negocio uacat, animo etiam tam uarsis actionibus occupato & impedito, quæ maximè à quiete doctrinarum auocantur; ut quid dignum auribus, diligenterq; exploratum, aut satis grauiter pensatum, in medium adferre possit, non facile dari. Adde quod antiuitat is omnis ratio cognitiq; & si quod est uetus statis exéplar, apud autores multiuagos, Græcos & Latinos, quos undiq; conquisitos, quoad facere potui, euoluimus, sparsim & intercise detrusa, nec in promptu exposita sunt. Adde causarum & negotiorum, priuatarum publicarumq; rerum sollicitam curam, quæ sapientis quoque animum in diuersum trahit. Sed qualecumque hoc munusculum futurum sit, id à te peto, ut meum erga te syncerum animum, fidemq; & sedulum in omni fortuna obsequium, saltem testari uideatur, quod ita acceptum iri à te, etiam atque etiam postulo. Vale,